

زما پنیر چا یو وړل؟

په ژوندانه کې له بدلون سره د مخته تلو غوره لار

په ۳۹ ژبو ۲۸ میلیونه ټوکه زیات پلورل سوی کتاب
Ketabton.com

ژباړن: شاء الله مومند

په ۳۹ ژبو تر ۲۸ میلیونه ټوکه زیات پلورل سوی کتاب

زما پښیر چا یو وړل؟

په ژوندانه کي له بدلون سره د مخته تلو غوره لار

لیکوال: ډاکټر سپنسر جانسن

ژباړن: ثناءالله مومند

د کتاب خانګر نې

د کتاب نوم: زما پنیږ چا یووړل؟

لیکوال: ډاکټر سپنسر جانسن

ژباړن: ثناء الله مومند

خپړندوی: نوی مستقبل خپړندویه ټولنه

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپ وار: لومړی

چاپ کال: ۱۳۹۸ لمريز

قیمت: ۵۰ افغانی

نوی مستقبل خپړندویه ټولنه

لومړی ادرس: کوټه سنجي-دسیلو د څلورم اوینځم سرک ترمنځ د شاداب ظفر بلاکونوته مخامخ

دویم ادرس: د دهمزنگ لومړی سرک (مرکز عمومي کتابفروشي). ۰۷۸۸۲۲۰۵۳۰

درېیم ادرس: جوي شیر دخپړندویه ټولنو او کتاب پلورنځینو عمومي مرکز

۰۷۸۱۸۹۴۰۶۴

اړیکې: ۰۷۸۷۱۸۰۷۵۳/۰۷۷۸۸۷۰۳۰۵/۰۷۸۶۶۳۰۷۳۱

د چاپ حقوق له خپړندویې ټولنې سره خوندي دی

حیات

دالی

منظور پبستین ته
ژباړن: ثناء الله مومند

لړلیک

- ۱..... بیا غونډېدنه
- ۵..... زما پنیر چا یووړل؟ کیسه
- ۳۹..... مباحثه

رځانه

د ښوونکي نوم

د کور نوم

زما پنير چا يوورل؟ دا يوه لنډه كيسه ده چي د بدلون اړوند ژور حقايق په گوته کوي. دا د څلور کرکټورنو په زړه پوري او له مفهوم ډکه کيسه ده چي په يوه پېچوي کي ژوند کوي او په پنير پسي گوري ترڅو ويې خوري او خوشحاله ژوند ولري.

دوه يې مورگان دي چي سنيف او سپرک نومونه يې دي. او دوه نور يې کوچني خلک دي. دوی هم د مورگانو په اندازه دي مگر په ظاهره او له کړنو يې ښکاري چي انسانان دي. د دوی نومونه هيم او هام دي. "پنير" هغه څه ته د استعارې پر ځای کارېږي چي تاسي يې په ژوند کي غوښتنه لرئ: هغه کېدای سي ښه وظيفه اوسي، له ميني ډکه اړيکه اوسي، پيسي، ملکيت، ښه صحت، يا دماغي سکون اوسي. او پېچومی هغه ځای دی چي تاسي پکښي په هغه څه پسي گورئ چي غوښتنه يې لرئ: دا کېدای سي هغه سازمان اوسي چي تاسي پکښي کار کوئ، او يا هم هغه کور يا ټولنه اوسي چي پکښي ژوند کوئ.

په کيسه کي، دوی څلور واړه له داسي بدلون سره مخ کېږي چي تمه يې نه کېږي. بالاخره، په دوی کي يو له بدلون سره په برياليتوب مخته ځي، او هغه څه ليکي چي د پېچومي په کړو وړو

کي يې له تجربو څخه زده کړي وي.

چي کله تاسي د ده ليکني ويني، نو موندلای سئ له بدلون سره
مخته څنگه ولاړ سئ. په دې سره به مو په ژوند کي د فشار کچه
تيته او د برياليتوب هغې لوړه وي. له ژونده به خوند اخيستی سئ.
دغه کيسه تر يو ساعت په کم وخت کي لوستل کېږي، مگر کېدای
سي پند يې د ژوند تر وروستيو ستاسي ملگرتيا وکړي.

هو ځه زده کړه د ژوند هره ورځ ده
هغه هغه چې زده کړه نه کوي
په دې ژوند کي له زده کړه سره
خپله کتاپونه زده کړه
په دې ژوند کي زده کړه
له زده کړه سره زده کړه
زده کړه
په دې ژوند کي زده کړه
په دې ژوند کي زده کړه
په دې ژوند کي زده کړه

بيا غونډېدنه

شیکاگو

د یکشنبې لمړینه ورځ وه. څو تنه پخواني د ښوونځي ټولگيوال، چي هغه وخت د يو بل ښه ملگري ول، د غرمې ډوډۍ له پاره را غونډ سوي ول. دوی غوښتل د يو بل د ژوند احوال واخلي. يو بل ته تر جوړ پخیر ویلو او ډوډۍ خوړلو وروسته په ښه په زړه پوري مفاهمه کښېوتل.

انجیلا، چي هغه وخت په ټولگي کي له نامتو زده کوونکو وه، وویل، "ژوند له هغه ډېر متفاوت دی چي ما یې هغه وخت فکر کاوه. ډېر بدلون یې کړی دی."

نیتن ور غبرگه کړه، "بالکل." دوی پوهېدل دی په کورنیو چارو کي مصروف سوی وو، او له ډېر پخوا څخه په ټولنیزو چارو کي دخیل وو. نو دوی یې د اندېښنې په لیدو حیران سول. ده پوښتنه وکړه، "مگر، کله مو فکر کړی چي کله هر څه بدلېږي او موږ نه

زما پٺير چا يووڀرل؟

غواڀو بدلون وکڙو؟“
کارلوس ورته وويل، ”فکر کوم موڙ له بدلون سره مقاومت نٺيو،
ځکه خو له بدلون څخه بېرېږو.“

جسيکا ورته وويل، ”کارلوسه، ته د فټبال لوبډلې مشر وي. فکر
مي نه کاوه چي ستا څخه به د بېري خبره واوړم.“
دوی ټول په خدا سول. که څه هم پر مختلفو لارو تللي ول، بيا
هم ورته احساسات يې لرل.

هر يوه هڅه کړې وه له هغه بدلون سره مبارزه وکړي چي ورسره مخ
کېدونکی وو. تقريباً ټولو ومنل چي نه پوهېدل له بدلون سره مخته
څنگه تللي وای.

بيا مايکل وويل، ”زه له بدلون څخه بېرېدم. چي هر کله به په کار
کي له بدلون سره مخ کېدو، نو نه پوهېدو څه مو کړي وای. ځانونه
مو ورسره عيارولای نه سواي او تقريباً هر ځل مو زيان ليدی. داسي
نو تر هغو وو چي تر څو مو يوه عجيبه او غريبه لنډه کيسه واوږېده.
دغه کيسې هر څه بدل کړل.“

نيتن پوښتنه وکړه، ”هغه څنگه؟“

”ښه، کيسې بدلون ته زما د نظر په زاويه کي بدلون راوست. دا يې
را وښودل چي زيان څنگه په گټه واړوم. تر دې وروسته نو په کار او
شخصي ژوند دواړو کي له مثبت پايلو سره مخ سوم.“

بیا غونډېدنه

”په لومړيو کي د کيسې ساده والي ډېر بد خوند راکړ او داسي ښکارېده لکه د ښوونځي په شپو او ورځو کي چي راته ويل سوې وه. مگر وروسته يې مفهوم ما درک کړ. په کيسه کي مي ځان وليدی.

”چي کله په کيسه کي ما څلور کرکټرونه وليدل چي په څو اړخونو کي يې زه خپله انځورولم، نو بيا مي پرېکړه وکړه چي بايد د چا په څېر اوسم او بدلون مي وکړ.

”وروسته، ما دا کيسه په خپله کمپني کي نورو ته وکړه او دوی د نورو تر غوږو ورسوله. ډېر ژر وو چي زموږ په سوداگري کي ښه والی راغی. او زما په څېر ډېرو خلکو وويل دغه کيسې يې پر شخصي ژوند هم اغېز کړی وو.

”مگر بيا هم څو کسان ول چي ويل يې دوی هيڅ گټه ورسره ونه کړه. يا به هم دوی ته د کيسې پند له وړاندي مالوم وو او په ژوند کي به يې عملي کاوه، او يا به يې هم فکر کاوه په هر څه پوهېدل او نه يې غوښتل نور څه زده کړي. دوی نه پوهېدل نورو له دغه کيسې څخه څنگه گټه کوله.

”چي کله زموږ د کمپني له مشرانو څخه يوه تن، چي له بدلون سره يې ځان عيارولای نه سواى، کيسه بې ارزښته وگڼله، نو نورو پر ده خندل چي په کيسه کي کوم کرکټر د ده وو—هدف يې له هغه

زما پڻير چا يوورل؟

۴

چا ڇخه وو چي نه يي ڇه زده ڪرڻ او نه يي بدلون وڪرڻ.

انجیلا پوڻستنه وڪره، ”دا کومه کيسه ده؟“

”د دې نوم دئ: زما پڻير چا يوورل؟“

ٽولو وڃندل. ڪارلوس وويل، ”ما ته يي له مڃي لا خوند راڪرڻ.

راته ويي وايه. بنايي مور هم ڇه ڇني زده ڪرو.“

”ڀڻه. ڀڻر وخت نه نيسي.“ په کيسه ويلو يي پيل وڪرڻ:

زما پنير چا يوورل؟ كيسه

ډېر وخت مخکي، څلور کسه-دوه انسانان او دوه مورگان-په يوه لېري سيمه کي اوسېدل. دوی به په پيچومي کي منډي وهلې او پنير يې لټول ترڅو ويې خوري او ځانونه ماړه کړي. دوه يې مورگان ول چي سنيف او سپرک نومونه يې درلودل. او دوه نور يې انسانان ول چي هيم او هام يې نومونه ول. دوی هم مورگانو غوندي کوچني ول مگر کارونه يې د انسانانو ول. دا چي دوی ټول کوچني ول، نو د خلکو توجه يې نه جلبوله چي دوی څه کول. مگر که له نږدې مو نظر ورته کړی وای، نو ډېر عجيب څه به مو ليدلي وای.

هره ورځ به مورگانو او کوچنيو سړيو په پيچومي کي خپل خاص پنير لټول. مورگانو په ساده دماغونو او واړه فکر په کلک پنير پسې ول ترڅو په غابسونو يې ټوټې جلا کړي او ويې خوري. مگر سړيو له خپلو دماغونو کار اخيستی ترڅو ځانگړی ډول پنير وپلټي. دوی

باور درلود په دې سره به خوښي احساس کړي او بریا ته به ورسېږي.

دا چې مورکانو او کوچنیو سړیو توپیر درلود، بیا هم په یوه ټکي کي ورته ول: هر سهار به دوی د منډي وهلو جامې اغوستلې او ځانگړي بوتونه به یې په پښو کول؛ له کورونو راوتل او په پېچومي کي په هغه ډول پنیر لټولو یې پیل کاوه چې غوښتنه یې درلوده. په پېچومي کي کږې وږې ډېرې وې. کونجونه یې ډېر درلودل. په ځینو کي خورا خوندور پنیر موندل کېدای سواي. مگر همدا راز تاریکه کونجونه هم پکښې ول چې پای یې نه مالومېدی. څوک په اسانۍ په کښي ورکېدای سواي.

مگر هغه چا ته چې له دغه کږو وږو تېر سوي ول د پېچومي رازونه مالوم ول او له ژونده یې خوند اخیستی سواي. مورکانو، سنیف او سپرک، د پنیر موندلو ډېره ساده طریقه کاروله. یوه کونج ته به ولاړل، او که تش ورته ثابت سوی وای، نو مخ یې اړوی او بل ته تلل. د دوی هغه کونجونه په یاد ول چې پنیر پکښي نه ول او په ډېره چټکۍ نوو سیمو ته تلل.

سنیف به په خپله اوږده پزه د پنیرو لوری مالوماوه او سپرک به ورپسي منډه وهله. دوی به ورکېدل، غلط لوري ته به تلل او کله نا کله به له دېوال سره جنگېدل.

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

مگر تر څه گړي وروسته به يې لاره موندله.

هيم او هام هم د مورگانو په څېر له خپلو وړتياوو گټه اخيستله او فکر يې کاوه ترڅو له خپلو تېرو تجربو زده کړه وکړي. مگر دوی پر خپلو دماغونو زياته تکيه کوله ترڅو د پڼير موندلو نوي لاري يې موندلي وای.

ځيني وختونه به دوی کاميابه ول، مگر نور وختونه به يې قوي انساني عقيدې او احساسات باعث د دې گرځېدل چې دوی خپل هدف ته ونه رسېږي. له دې کبله يې ژوند څه ناڅه ستونزمن او له ننگوونو ډک وو.

سره له دې، سنيف او سپرک، هيم او هام هغه څه ترلاسه کړل چې په لټه يې ول. د دريمي ذخيرې په يوه کونج کې يې يوه ورځ خپل ډول پڼير وموندل.

تر دې وروسته به هر سهار دوی خپل د منډي وهلو جامې په تن کولې او دريمي ذخيرې ته به يې ځانونه رسول. ډېر وخت وروسته يې يو ځل بيا خپلي لاري وموندلې.

سنيف او سپرک به هره ورځ سهار وختي پاڅېدل او په پېچومي کې به په منډه ول، تل يې يوه لاره تعقيبوله.

چې کله به مورگان منزل ته ورسېدل، نو بوتونه به يې وکښل، سره وبه يې تړل او په غاړه کې به يې واچول. په دې ډول يې د اړتيا پر

زما پڻير ڇا يووڀرل؟

مهال بوٽونه ڙر په پڻبو کولای سوای.

وروسته به يې له پڻيرو خوند اخیستی.

په لومړيو کي هيم او هام هم هر سهار دريمي ذخيرې ته تلل او هغه پڻير يې خوږل چي دوی ته يې انتظار کاوه. مگر څه موده وروسته، سړيو خپله طريقه بدله کړه.

هيم او هام به هر سهار يو څه ناوخته پاڅېدل، په جامو اغوستلو کي به يې ځنډ کاوه او دريمي ذخيرې ته به تلل. دوی ډاډه ول، ځکه پوهېدل پڻير چيري ول او څنگه ورته رسېدلای سوای.

دوی نه پوهېدل پڻير هلته ولي ول. يا دا چي چا ايښي ول. دوی فقط داسي انگېرنه درلوده چي بس پڻير همالته ول.

چي څنگه به هر سهار هيم او هام دريمي ذخيرې ته رسېدل، نو خاص داسي به ول لکه همدا چي يې کور وو. خپلي جامې به يې ايستلې او ځړولې. بوٽونه به يې کښل او د کور څپلې به يې په پڻبو کولې. اوس نو دوی ورو ورو ارامېدل او د هوسايني احساس يې کاوه، ځکه پڻير يې موندلي ول.

هيم وويل، "دلته دومره پڻير سته چي تر مرگه مو بسنه کولای سي." کوچنيو سړيو ځانونه خوښ او بريالي احساسول، او داسي فکر يې کاوه چي گویا نور خوندي ول.

دوی ته دا پڻير ډېر زيات مالومېدل. ډېر ڙر يې خپل کور نقل کړ او

زما پنیږ چا یووړل؟ کیسه

د پنیږ په شاوخوا کې یې ژوند اختیار کړ. ترڅو ځانونه یې په کور کې احساس کړي وای، هیم او هام د خپل نوي کور دېوالونه په ویناوو ښکلي کړل او حتی د پنیږو انځورونه یې پر رسم کړل. دا به د دوی پر څېرو مسکا راوسته.

پنیږ لرل چاته خوښي بخښي

ځینې وختونه به هیم او هام ملگري کور ته بېول او خپل د پنیږو لویه ذخیره به یې ورته ښوده. په دې به ډېر ویاړېدل. کله کله به یې ملگرو ته هم ورکړل.

هیم یوه ورځ وویل، "مور د دغه پنیږو مستحقین یو. باید سخت کار مو کړی وای ترڅو دا مو موندلي وای." یوه تازه ټوټه یې را جلا کړه او خولې ته یې واچوله. وروسته د تل په څېر بیده سو.

هر ماښام به سړیو خپل کور له پنیږو ډکاوه او سهار به په نور پنیږ ورلو پسي ذخیرې ته تلل. تر یوه وخته یې ژوند همداسې روان وو.

څه موده وروسته د هیم او هام باور په تکبر بدل سو. ډېر ژر وو چي له هر څه یې صرف نظر وکړ او توجه یې نه کوله چي څه

پېښېدونکي ول.

د سنیف او سپرک ژوند همداسې روان وو. دوی به هر سهار وختي هلته تلل او لږ لږ پنیږ به یې جلا کول. د دې تر څنگ به یې کتل

زما پنیر چا یوورل؟

چي د پرونی ورځ په پرتله کوم تغیرات را منځ ته سوي ول. بیا به نو کنبښنستل او په تېره غابونو به یې پنیر جلا کول او خوړل. یوه ورځ دوی سهار وختي دريمي ذخیرې ته ولاړل او ویې لیدل هلته هیڅ پنیر نه ول.

دوی حیران نه سول. دا چي لیدل یې هره ورځ به پنیر له ذخیرې څه اندازه عرضه کېدل او ورو ورو کمېدل، نو دغه حالت ته چمتو ول او پوهېدل باید څه یې کړي وای.

دوی یو بل ته وکتل، له غاړې یې بوټونه ایسته کړل، په پښو یې کړل او ټینګ یې وتړل.

مورکانو موضوع ډېره ونه شنله. دوی ته دغه ستونزه او حل لاره یې ډېره ساده ول. د پنیر په دریمه ذخیره کي حالت بدلون کړی وو. نو سنیف او سپرک هم پرېکړه وکړه ترڅو بدلون وکړي.

دواړو پېچومي ته وکتل. سنیف پزه شکه کړه، لوری یې مالوم کړ او سپرک ته یې سر وښوراوه. سپرک په منډه سو او دی ورپسې سو. دوی هڅي پیل کړې ترڅو نور پنیر پیدا کړي.

تر دوی وروسته، په همدغه ورځ، هیم او هام دريمي ذخیرې ته ورسېدل. دوی په تېرو ورځو کي متوجه نه ول چي هره ورځ څه اندازه پنیر کمېدل، نو داسي یې فرض کړي ول چي پنیر به همالته وای. دوی هغه څه ته چمتو نه ول چي ورسره مخ سول.

زما پښير چا يووړل؟ كيسه

هيم نارہ کره، ”خه وايي؟ پښير نسته؟ خه سول؟ پښير خه سول؟“
په زوره نارې يې وهلې. ”زما پښير چا يووړل؟“
بالاخره لاسونه يې پر بغلونو ونيول، مخ يې سور سوی وو، او نارہ يې
کره، ”دا مناسبه نه ده!“

د هام هم هيخ باور نه کېدی، سر يې وښوراوه. ده هم داسي فکر
کاوه چي دريمه ذخيره به تل له پښيرو ډکه وي. خو دقيقې
همداسي پر خای ولاړ وو. چا به فکر کاوه چي گویا یخی سوی
دی. هيخ د دې تمه يې نه درلوده. هيم په نارو وو. مگر هام نه
غوښتل د ده يوه نارہ هم واروي. ده نه غوښتل له داسي پايلي سره
مخ سي، نو هر خه يې بهر ته وايستل.

د کوچنيو سړيو رويه ډېره جلبوونکې نه وه، مگر د پوهېدو وړ وه.
پښير موندل اسانه نه ول، دا دوی ته ډېره لويه ستونزه وه تر دې
چي فقط خوړلو ته کافي خواړه ونه لري.

پښير موندل هغه خه ته د رسېدو لاره وه چي دوی د خوشحاله ژوند
له پاره اړين بلل. دوی ته يې جلا مفهوم درلود.

خينو ته پښير موندل يوازي د مادياتو لرل ول. نورو ته بيا له روغتيا
خخه خوند اخيستل ول او په غوره کي اوسېدل ول.

د هام له پاره، پښير يعني خونديتوب احساسول، کورنۍ لرل او په
جونگره کي آرام ژوند لرل.

هيم ته، پښير لرل يعني د غونډۍ پر سر لوی کور لرل. دا چي پښير دوی دواړو ته ډېر مهم ول، نو تر ډېره همدلته ول ترڅو پرېکړه وکړي بايد څه وکړي. چي هر څه فکر به يې وکړ يو ځل بيا به يې دريمي ذخيرې ته وکتل چي ايا رښتيا هم پښير ټول وړل سوي ول.

په داسي حال کي چي سنيف او سپرک تللي ول، هيم او هام همدلته پاته سول. دوی سپکي سپوري ويلې چي ولي انصاف نه وو سوی. هام تر فشار لاندي راغی. حيران وو که سبا ورځ پښير نه وای نو څه به سوي وای؟ ده راتلونکي ته پلانونه د همدغه پښير پر بنسټ جوړ کړي ول.

د کوچنيو سړيو هيڅ باور نه کېدی. داسي څنگه کېدای سواي؟ هيچا دوی ته خبر نه وو ورکړی. دا ښه کار نه وو سوی. حالات بايد داسي نه وای.

هيم او هام په هغه ماښام کور ته وړي ولاړل. ډېر مايوسه ول. مگر کور ته تر تللو وړاندي هام پر دېوال لاندي جمله وليکله:

چي څومره پښير درته مهم وي، هغومره بايد ورته انتظار وکړي. راتلونکې ورځ هيم او هام له کوره بهر سول او يو ځل بيا دريمي ذخيرې ته ولاړل. دوی بيا هم تمه درلوده پښير به ومومي.

حالت هماغسي وو. پښير نه ول. کوچني سړي نه پوهېدل څه

زما پٺير چا يووړل؟ کيسه

وکړي. هيم او هام همالته مجسمو غوندي ولاړ ول. هام له قهره سترگي پټي کړلې او سر يې په لاسونو کي ونيو. نه يې غوښتل له داسي پايلې سره مخ سي. ده نه غوښتل وپوهېږي پٺير هره ورځ عرضه کېږي او اندازه يې ورو ورو کمېږي. د ده په باور ټول په يو ځل ايستل سوي ول.

هيم هم تر ډېر ډېر فکر کولو وروسته له ځان سره وويل، "دوی ولي زموږ سره داسي وکړل؟ دا اوس څه کيسه ده؟"

بالاخره، هام سترگي خلاصي کړلې، شاوخوا يې وکتل او ويې ويل، "ښه، سنيف او سپرک چېرې دي؟ فکر کوې دوی به په داسې څه پوهېږي چې موږ به په خبر نه يو؟" هيم په ډېر غرور ورته وويل، "دوی به په څه پوهېږي؟"

هيم بيا ورته وويل، "دوی موږ کان دي. فقط هغه څه ته ځواب وايي چې پېښېږي. موږ انسانان يو. تر دوی ځيرک يو. بايد خپله په لاس راوړو څه پېښ سوي دي."

هام ورته وويل، "پوهېږم موږ ځيرک يو، مگر داسي نه ښکاري چې موږ دي اوس له عقل څخه کار اخلو.

"ته گوره، هر څه بدلېږي. ښايي موږ هم اړ اوسو بدلون وکړو او د ژوندانه په طريقه کي مو بدلون راولو."

"موږ ولي بايد بدلون وکړو؟" هيم پوښتنه ځني وکړه، "موږ کوچني

سړي يو. ځانگړي يو. زموږ سره بايد داسي ونه سي. او داسي
كېږي، او كه داسي كېږي نو بايد لږ تر لږه يو څه گټه خو وكړو.“
هام پوښتنه ځني وكړه، ”موږ ولي بايد گټه وكړو؟“
هيم ځواب وركړ، ”ولي چي حق يې لرو.“
”د څه شي حق لرو؟“ هام غوښتل وپوهېږي.
”د پښير حق لرو.“ هيم ورته وويل.

هام وپوښت، ”ولي؟“

هيم ورته وويل، ”په دې خاطر چي دا ستونزه موږ نه ده را منځ ته
كړې. دا بل چا كړي دي او موږ ته بايد يو څه ورسېږي.“
هام ورته وويل، ”فكر كوم موږ بايد د دغه حالت تحليلول بس كړو
او په نور پښير موندلو پسې سو.“

هيم ورته وويل، ”يا، زه غواړم تر وروستيو همدلته اوسم. چي تر څو
موضوع پوره حلېږي.“

په داسي حال كي چي هيم او هام هڅه كوله پرېكړه وكړي بايد
څه وكړي، سنيف او سېرك له وړاندي لا د نور پښير موندلو په لټه
ول. دوى لېږي يوه پېچومي ته لاړل. لوړ، كښته، هري خوا ته يې
وكتل. هر كونج يې وپلټى. دوى د بل څه فكر نه كاوه، فقط دا چي
پښير ته ځانونه ورسوي.

دوى څه موده همداسي په پلټلو تېره كړه مگر څه يې ونه موندل،

زما پڼير چا يوورل؟ کيسه

مگر يوه ورځ داسي پېچومي ته لارل چې مخکي ورغلي نه ول. يوه ذخيره يې وموندله. د دغه ذخيرې نوم څلورمه ذخيره وه.

دوی په دې ډېر خوښ سول، ځکه هغه څه ته ورسېدل چې غوښتل يې: بيخي زيات پڼير يې پيدا کړل.

د دوی هيڅ باور نه کېدی. په ژوند کي يې د پڼيرو تر دې لويه ذخيره نه وه ليدلې.

په ورته وخت کي، هيم او هام تر اوسه په دريمه ذخيره کي ول او خپل حالت يې ارزيايي کاوه. دوی اوس د پڼير نه لرلو له اغېزو ډېر کړېدل. اوس نو ستړي سوي او ډېر قهرېدلي ول. پر يو بل يې د ملامتې پېټې اچاوه.

کله کله به هام د سنيف او سپرک په هکله فکر کاوه، او دا به يې په زړه کي را گرځېدل چې ايا دوی به پڼير پيدا کړي ول. دی باوري وو چې د هغوی ژوند به هم سخت وو، ځکه په پېچومو کي گرځېدل سخت وي. مگر پوهېدی داسي حالت تر ډېره دوام نه سي موندلای.

ځيني وختونه به هام تصور کاوه چې گويا سنيف او سپرک نور پڼير موندلي ول او خوند يې ځني اخيستی. ده له ځان سره ويل چې دا به څومره ښه وای چې وتلي او د پېچومي په کړو وړو کي يې نور پڼير لتولي وای. کله کله به يې په خيالاتو کي هغه ځای ته ځان

ورساوه.

خومره چي ده تصور کاوه نور پڼير يې موندلي ول، هغومره يې زړه کېدی دريمه ذخيره ترک کړي.

يو ځل يې ناڅاپه وويل، "درځه ولاړ سو!"

مگر هيم ورته وويل، "يا، زما داغه ځای خوښ دی. دلته خوندي يو. زه بس په همدومره پوهېږم. له دغه ځای بهر خطرات موجود دي."

هام ورته وويل، "خطرات نسته. مور مخکي د پېچومي پر کږو وړو تللي يو. عادت يو. بيا هم تلای سو."

هيم وويل، "نور زه زور سوی يم. بهرېرم هسي نه لاره غلطه کړم. نه غواړم ځان وغولوم."

په دغه خبره اورېدو د هام د ناکامېدو بېره برسېره او د پڼير موندلو تمه يې مغلوبه سوه.

نو هره ورځ به دوی د پخوا په څېر ژوند کاوه. دريمي ذخيرې ته به لاړل، پڼير به يې ونه موندل، او بېرته به کور ته ستانه سول. په هر ځل کورته ستنېدو کي به يې سينه د بېري او ستومانۍ له احساساتو ډکه وه.

دوی هڅه وکړه فکر له دغه پېښې واړوي، مگر ډېره ستونزمنه وه چي بیده سي. د هري ورځي په تېرېدو يې انرژي کمېده او قهر

زما پنير چا يووړل؟ كيسه

دېرېدی.

په کور کې نور د پخوا په څېر خواړه نه ول. کوچنيو سړيو ته خوب کول ستونزمن ول او وهم ورسره وو چې نور به پنير پيدا نه کړي. مگر هيم او هام به هره ورځ دريمي ذخيړې ته تلل او هلته به يې انتظار کاوه ترڅو يو ځل بيا پنير ومومي.

هيم وويل، "پوهېږې، که لږ څه سخت کار وکړو نو دا پايله به ترلاسه کړو چې هيڅ هم په حقيقت کې دومره بدلون کړی نه دی. پنير بنايي نږدې وي. ممکن تر دا دېوال ها خوا ته يې پټ کړي وي."

راتلونکې ورځ هيم او هام ذخيړې ته له وسايلو سره راغلل. په دېره خواري يې په قلم او خټک د دريمي ذخيړې په دېوال کې سوري جوړ کړ. په سوري کې يې وکتل، مگر څه نه مالومېدل.

دوی يو څه مايوسه سول، مگر باوري ول ستونزه به حل کړي. نو کار به يې وختي شروع کاوه، تر ناوخته به پاته ول، او سخت کار به يې کاوه. تر څه موده کار کولو وروسته يې په دېوال کې لوی سوري جوړ کړ.

هام ورو ورو د مصروفيت او گټورتوب په توپير پوهېدی. هيم ورته وويل، "فکر کوم موږ بايد دلته کنښنو او وگورو څه کېږي. ژر يا وروسته به دوی پنير بيرته راوړي."

هام غوښتل همداسي باور خپل کړي. نو هره ورځ به کور ته ستومانه تلی او سهار به بیرته نارامه راتلی. مگر پنیږ مالوم نه سول.

اوس نو کوچني سړي له لوړي او فشاره کمزوره سوي ول. هام نور سترې سوي وو له دې چي انتظار وباسي په دې تمه چي هر څه به سم سي. ده ته مالومه سوه چي څومره وخت په همدغه تشه ذخیره کي پاتېږي، هغومره يې د زیان پله درنېږي. بالاخره، هام یوه ورځ خپله ځان ته په خندا سو.

”ها ها ها، مور ته گوره. د ژوندانه طریقه مو هماغه پخوانی ده او حیران یو پایله يې ولي نه بدلېږي. ډېر د خندا وړ یو.“
د هام دا نظر خوښ نه وو چي یو ځل بیا د پېچومي په کږو وږو کي وگرځي، ځکه بېرېدی هسي نه لاره ورکه کړي او پنیږ هم ورته مالوم نه ول.

مگر ده باید پر خپل حماقت خندلي وای، ځکه نه پوهېدی بېري کوم لوري ته روان کړی وو. ده له هیم څخه پوښتنه وکړه، ”مور خپل دمنډي وهلو بوټونه چېري اینسي دي؟“ بوټونه يې په ډېره سختی پیدا کړل، ځکه دلته په لومړي ځل راتلو او ډېر پنیږ موندلو ډاډه سوي ول او فکر يې نه کاوه چي بیا به بوټونو په پښو کولو ته اړتیا پیدا کړي.

زما پنير چا يوورل؟ كيسه

چي کله هيم وليدل ملگری يې تلو ته چمتو والی نيسي، نو ورته ويې ويل، "ته به نه ځي. ولي زما سره دلته نه پاتېږې تر هغو چي دوی پنير بيرته راوړي؟"

هام ورته وويل، "ځکه دلته به بيا پنير ونه مومو. زما هم نه خوښېدل ولاړ سم، مگر راته مالومه سوه چي بيا به پنير دوی دلته را نه وړي. دا وخت د نور پنير پيدا کولو دی."

هيم ورته وويل، "نو که مو هلته هم پنير پيدا نه کړل، بيا؟ يا که موجود وي او پيدا مو نه کړل بيا؟"

هام ورته وويل، "په نور څه مي سر نه خلاصېږي." ده دغه سوالونه له ځانه خو ځله کړي ول او پايله يې دا وه چي په همدغه حالت کي پاته وو.

ده له ځانه دا سوال وکړ: "چېري شونې ده پنير پيدا کړم-دلته او که پېچومي کي؟"

خو دقيقې په خيالاتو کي گرځېدی. ليدل يې په پېچومي کي گرځي او پر څېره يې مسکا خپره ده.

دغه تصور دی حيران کړ. يو ځل بيا يې ښه احساس وکړ. ده وليدل د څه وخت له پاره په پېچومي کي سرگردانه گرځي، مگر باوري ښکارېدی پنير به پيدا کړي. زړه يې غټ کړ.

وروسته يې يو ځل بيا ځان داسي تصور کړ چي گویا نور پنير يې

زما پڼير چا يووړل؟

۲۰

موندلي دي او له خوړولو يې خوند اخلي.

دی تر هغو په خيالاتو کې گرځېدی چې تر څو يې د هيم رغ تر غوړو سو، او وپوهېدی په دريمه ذخيره کې ولاړ دی.

هام هيم ته وويل، "ته گوره، ځيني وختونه حالات بدلېږي او بيا هيڅکله د پخوا په څېر نه کېږي. بنسکاري اوس هم هماغسې وخت دی. ژوند همداسې وي. بدلون کوي، نو موږ هم بايد بدلون ومومو."

هام خپل خوار ځواکي ملگري ته وکتل او د پوهولو هڅه يې وکړه، مگر د هيم بېرته په قهر بدله سوه او له غوړ نيولو يې انکار وکړ.

هام نه غوښتل له خپل ملگري سره بې نزاکتي وکړي، مگر حالت يې خدا وړ وسته او په زوره يې پر ځان او ملگري وخنډل.

ده ځان تلو ته چمتو کړ. له ډېر وخت وروسته يې يو ځل بيا په ځان کې ځواک احساس کړ. خدا هم ورتله. په خدا کې يې وويل، "د تلو وخت دی."

مگر هيم ونه خنډل او نه يې ځواب ورکړ.

هام يوه تېره ډبره واخيسته او پر دېوال يې خپل نظر وليکي ترڅو هيم فکر پر کېږي وای.

د تل په څېر، ده د خبرې تر څنگ د پڼير ټوټه هم رسم کړه، په دې هيله چې ملگري يې وخنډوي او نور پڼير موندلو ته يې وهڅوي.

زما پڼير چا يوورل؟ کيسه

مگر هيم نه غوښتل ليکل سوې جمله ولولي.

جمله په لاندي ډول وه:

هغه څوک ورکېږي چي له بدلون سره ځان نه بدلوي.

هام سر څخه کړ او پېچومي ته يې وکتل ترڅو لاره پيدا کړي.

ده باور درلود نور به هلته پڼير ونه مومي، يا دا چي پيدا به يې نه

کړي. دغه ډول باورونو دی له حرکته اچولی وو او ډېر يې کړی.

هام وخنډل، دی پوهېدی هيم دې ته حيران وو چي "پڼير چا

يوورل؟" مگر دی حيران دې ته وو چي "ولي مي دومره وخت دلته

په انتظار کولو تېر کړ؟ ولي مي مخکي لا د نور پڼير لټول نه

پيلول؟"

ده له پېچومي په وتو ځان خوښ احساساوه. مگر يو څه نارامه

ځکه وو چي ايا رښتيا هم غوښتل يې په پېچومي کي گرځېدلی

وای؟ پر دېوال يې لاندي جمله وليکله. خو دقيقې يې همداسي

دغه جملې ته په ځير کتل:

که نه بېرېدای څه دي کول؟

په دې اړه يې فکر وکړ.

دی پوهېدی ځيني وختونه بېرته ونه وي. چي کله بېرېږي او څه نه

کوې نو حالات نور هم مخ پر خرابېدو ځي. دا تاسي هڅوي. مگر

که ٻهه دومره زياته وي چي له کار کولو مو واچوي، نو بيا زيانمنه وي.

ده خپل ٻنډي خوا ته وکتل، هغه ځای ته چي هيڅکله ورغلی نه وو، او ٻهه يې احساس کړه. بيا يې ژوره ساه واخيستله او په لوري يې رهي سو.

دا چي په دريمه ذخيره کي ډېر وخت پاته سوی وو، نو لاره پيدا کول ورته ستونزمن ول. ډېر وخت کېدی په کېرو ورو کي تللی نه وو. اوس يې سېک کم وو او د پخوا په پرتله په پېچومي کي چټک نه وو.

ده دا پرېکړه وکړه چي بل هر ځل به له بدلون سره ځان ژر بدلوي. په داسي کولو به ډېر هوسا وي. بيا يې وځنډل او له ځان سره يې وويل، "مگر تر همېشه پاته کېدو خو ناوخته تلل هم غوره وي." د راتلونکو څو ورځو په جريان کي هام په کونجونو کي څه ناڅه پٺير پيدا کړل. مگر هغه دومره نه ول چي ډېر وخت يې ده ته بسنه کړې وای. ده هيله درلوده ډېر پٺير ومومي او څه اندازه هيم ته يوسي او هغه وهڅوي ترڅو له ده سره راسي.

مگر هام تر اوسه لا ډېر باوري نه وو. په کېرو ورو کي گرځېدل ورته د پخوا په پرتله ډېر سخت ول. داسي ښکارېده چي گويا د پخوا په پرتله هر څه بدلون کړی وو.

زما پښير چا يووړل؟ كيسه

دی چي څومره په پېچومي کي وړاندي تلی، هغومره له تاریکه کونجونو سره مخ کېدی. دوه قدمه وړاندي تلی، یو قدم بیرته شا ته تلی. دا ده ته لویه ننگونه وه. مگر ورته مالومه سوه هغومره هم سخت نه ول چي څومره دی ورڅخه بېرېدی.

د وخت په تېرېدو یې اندېښنه زیاته سوه چي ایا رښتیا به هم نور پښير پیدا کړي؟ هسي نه د لا زیان لوري ته روان وي. مگر وروسته یې وخنډل، ځکه ور یاد سول هلته خوړلو ته هیڅ هم نه ول.

چي هر کله به یې هیله کمېده نو له ځان سره به یې دا ویل چي "بهر وتل او په نور پښير پسي گرځېدل تر دې غوره نه وي چي څوک یوازي همالته پاته سي چېرې چي هیڅ پښير نه وي؟" اجازه یې نه ورکوله حالات پر ده حکومت وکړي.

بیا به یې ځان ته دا ویل که سنیف او سپرک تلای سي نو دی هم تلای سي او نور پښير موندلای سي.

وروسته، چي څنگه هام خپل تېر ژوند ته فکر وکړ، ورته څرگنده سوه د دریمي ذخیرې پښير هماغسي په یوه ماښام نه ول ورک سوي چي څنگه ده مخکي باور درلود. دی متوجه سو پښير به ورو ورو کمېدل او د وخت په تېرېدو یې لذت هم کمېدی. زړو پښيرو چناسکي کړي وې، که څه هم ده هماغه وخت ورته خاصه توجه نه کوله. مگر که یې توجه ورته کړې وای، نو ښایي په دې هم

پوهېدلی وای چې له څه سره مخ کېدونکی دی. هام له ځان سره فکر وکړ که یې له وړاندي دغه ټکي ته توجه کولای نو هغه پایلي به حیران کړی نه وای چې ور سره مخ سو. بنایي سنیف او سپرک ورته متوجه ول، ځکه خو سمدلاسه په تازه پنیر موندلو پسي وتلي ول.

ده له ځان سره دا پرېکړه وکړه چې نور به د پخوا په څېر بیده نه اوسي. نور به یې د بدلون راتلو تمه درلودای او ورته متوجه به وای. ده به پر خپله پوهه او هوشیاري باور کولای چې بدلون کله راځي او ځان څنگه ورسره عیار کړي.

د څو شېبو له پاره یې دمه وکړه او د پېچومي پر دېوال یې لاندي جمله ولیکله:

پنیر بیا بیا بویوه ترڅو وپوهېږي زاړه سوي خو نه دي.

تر څه وخت نور پلټولو وروسته هام د پنیر یوه لویه ذخیره ولیدله. چې کله ورنږدې سو او ویې لیدل ذخیره تشه ده، نو ډېر مایوسه سو.

له ځان سره یې وویل، "بیخي ډېر ځله مایوسه سوم." نور یې نو لاس نیولو ته زړه وسو. سېک یې ختلی وو. پوهېدی لاره یې ورکه کړې وه او بېرېدی ژوندی به پاته نه سي.

هام ته دا فکر پیدا سو چې گرځېدلی او بیرته دریمي ذخیرې ته

زما پنير چا يوورل؟ كيسه

يې تल्ली وای. لږ تر لږه يوازي خو به نه وای.

بيا يې له ځانه دا سوال وکړ: که نه بېرېداى څه دي کول؟

هام فکر کاوه نه بېرېرې، مگر تر پخوا يې بېره ډېره سوې وه. نه پوهېدى له څه څخه بېرېرې، مگر خپل کمزوره حالت په کتو پوهېدى نور له يوازي تلو يې په زړه کي بېره وه. اوس يې شا ته زور ځکه وو چي سينه يې د بېرې له احساساتو ډکه وه.

هام بيا فکر وکړ چي ايا هيم به را روان سوى وي او که به يې د بېرې افکارو هلته تړلى ساتلى وي. بيا يې خپل هغه وخت ذهن ته راوست چي دى پکښي په غوره کي وو. دا هغه وخت وو چي کله به په پېچومي کي ډېر گرځېدى. پر دېوال يې لاندي جمله په دې تمه وليکله چي ده ته هم يادانيت اوسي او ملگري ته يې هم پيغام پرېردي:

نوي لوري ته تلل مو مرسته کوي ترڅو پنير ومومئ.

هام تاريخه کړې وړې لاري ته وکتل. له خپلي بېرې خبر وو. مخکي به څه وي؟ نو که هغه ځای هم تش وو؟ په دماغ کي يې دغه سوالونه راگرځېدل.

که هلته کومه خزنده پټه وه؟ زر رقمه خطرات يې تصور کړل. بېره يې لاهم ډېره سوه.

مگر وروسته يې پر ځان خپله وخنډل. دى پوه سو بېرې يې

موضوع نوره هم خرابوله. نو بيا يې هغه څه وکړل چې په نه بېرېدلو به يې کړي وای. نوي لور ته رهي سو.

لاندي لومړي تاريخه کونج ته په کښته کېدو يې وځنډل. پوهېدی نه ولي خاندي، مگر په هغه څه ورو ورو پوهېدی چې د ده روح يې تغذيه کاوه. پر وړاندي تلو يې باور زياتېدی. ډاډه وو وړاندي يو څه ول، مگر دا چې څه ول، په دې نه پوهېدی.

خوښي يې ورو ورو ډېرېده. حيران وو داسي ولي کېږي. له ځان سره وويل، "نه پښير لرم او نه هم خبر يم کوم لوري ته روان يم، نو بيا ښه احساس ولي کوم؟"

ډېر وخت وروسته وپوهېدی د ښه احساس لامل يې څه وو. دمه يې وکړه او پر دېوال يې لاندي جمله وليکله:

چي کله پر بېره غالب سي، نو ښه احساس کوي.

هام وپوهېدی خپلي بېري بندي ساتلی وو. نوی لوري ته تلو دی له بېري آزاد کړ. د پېچومي په دغه برخه کي يې له نرم شمال چلېدو خوند اخيستی. ژوره ساه يې واخيسته او يو ځل بيا يې ځان پياوړی احساس کړ. چي کله پر خپله بېره غالب سو، نو ژوند يې تر هغه ډېر خوندور سو چي ده يې فکر کاوه.

هام له ډېره وخته داسي احساس نه وو لرلی. د ده بيخي هېر ول چي بهر وتل او کوم څه لتول څومره خوند لري.

زما پنير چا يوورل؟ کيسه

دی يو ځل بيا په خيالاتو کي ډوب سو. ځان يې د هغه ډول پنير ټوټو په منځ کي تصور کړ چي د ده به ډېر خوښېدل. ټوټه به يې ځني جلا کړه او خولې ته به يې واچوله. دغه ډول خيالاتو ده ته خوښي ورکوله. دی يې هڅوی ترڅو پلټنه جاري وساتي. ده چي څومره ځان واضح او روښانه تصوراوه چي گويا ناست دی او پنير خوري، هغومره يې باور ډېرېدی چي ورته وبه رسېږي. داسي احساس يې کاوه چي گويا پنير به پيدا کړي. پر دېوال يې لاندي جمله وليکله:

ځان داسي تصورول چي گويا له پنيرو خوند اخلم،

څوک پنير ته رسوي.

هام په دې فکر سو چي د هغه څه بايللو پر ځای څه لاسته راوړلای سي چي له لاسه يې وځي؟

دی متوجه سو ولي يې مخکي فکر کاوه د بدلون پایله به بده وي؟ اوس وپوهېدی بدلون ښه پایله هم درلودای سي.

ده له ځانه دا سوال وکړ: "ولي مخکي په دې نه پوهېدم؟"

اوس يې نو په ځان کي ډېر ځواک احساس کړ او نوي لور ته رهي سو. د پنيرو بله ذخيره يې وموندله. د ذخيرې په دروازه کي د پنير ټوټې پرتې وي. په دې ډېر خوښ سو. دا داسي پنير ول چي په

ژوند یې نه ول لیدلي. ده یې خوند وکوت. خورا خوندور ول. یوه
خه یې په خپل جیب کي واچول ترڅو هیم ته یې یوسي. ورو ورو
یې انرژي زیاتېده.

مگر چي کله ذخیرې ته داخل سو، نو گوري ذخیره خالي ده. بل
چا تر ده مخکي پنیر خلاص کړي ول او په دروازه کي یې فقط خو
توټي ځني پاته سوي وې.

ده له ځان سره وویل که مخکي راغلی وای، پنیر به یې موندلي
وای.

یو ځل بیا یې پرېکړه وکړه چې هیم ته ورسې او وگوري هغه یې
ملتیا کوي کنه؟

مگر، دریمي ذخیرې ته تر تللو وړاندي یې پر دېوال لاندي جمله
ولیکله:

**چي څومره ژر له زرو پنیرو روانېږي، هغومره ژر به تازه پنیر
پیدا کوي.**

دریمي ذخیرې ته ولاړ او هیم یې پیدا کړ. هام هیم ته د نوي پنیر
توټو خوړلو وړانديز وکړ، مگر هغه ډېر کمزوره سوی وو.

هیم له خپل ملگري مننه وکړه مگر ویې ویل، "زما دغه ډول پنیر نه
خوښېږي. خوړلای یې نه سم. زه خپل پخوانی پنیر غواړم او چي تر
خو مي ترلاسه کړي نه وي بل چېرې نه ځم."

زما پنير چا يوورل؟ کيسه

هام له مايوسى سر وبنوراوه او بيرته رهي سو. هغه خاى ته په تلو يې ملگرى ډېر يادېدى، مگر نوي لاري موندلو خوند ورکاوه. د ده تمه دا وه چې ډېر پنير به پيدا کړي، په دې سره به ډېر خوشحاله سي. مگر ورته خرگنده سوه د خوښى راز يې يوازي پنير نه ول.

ده خوښي ځکه احساسوله چې پر خپله بېره غالب سوى وو. پنير پلټلو خوند ورکاوه. اوس يې د هغه وخت په څېر کمزوري نه احساسوله چې کله په دريمه تشه ذخيره کي ناست وو. پر بېره غالبېدو او نوي لوري موندلو قوت وربخښلى وو.

اوس نو ده داسي احساس وکړ چې گويا دا د وخت تقاضا وه، مخکي تر دې چې هغه څه پيدا کړي چې ورته اړتيا يې درلوده. چې رښتيا سي، دى پوه سو هغه څه يې موندلي ول چې پلټل يې له ځان سره يې وخنډل او پر دېوال يې لاندي جمله وليکله:

په پېچومي کي د گرځېدو خطر تر دې کم وي چې

څوک په تشه ذخيره کي په انتظار پاته سي.

هام يو ځل بيا پوه سو هغه څه چې دى ترې بېرېدى واقعاً هماغسي بد نه ول چې ده يې تصور کاوه. حقيقت او هغه حالت چې بېره يې راته انځوروي ډېر توپير کوي.

پخوا دى بېرېدى هسي نه هيڅکله نور پنير پيدا نه کړي، حتى تر

زما پڻير ڇا يوورل؟

دې ڇي هڅه يې نه کوله په لتولو يې لاس په کار سي. مگر له هغه وخت راهيسي ڇي سفر يې پيل کړی وو، د پېچومي په کونجونو کي يې دومره پڻير موندل ڇي ژوندی يې ساتلی وای. اوس نو دی د ډېر پڻير په لټه وو. راتلونکو شېبو ته هيلمند اوسېدو خوند ورکاوه.

د ده پخوانی فکر د بېري تر اغېز لاندې راغلی وو. ده به دا فکر کاوه ڇي کافي پڻير نه لري، يا دا ڇي تر وروستيو به يې بسنه ونه کړي. ده به ډېر کله په دې هکله فکر کاوه ڇي څه بد پېښېدونکي دي تر دې ڇي فکر وکړي څه ښه پېښېدونکي دي.

مگر اوس يې فکر له هماغه ورځي راهيسي بدل سوی وو ڇي له دريمي ذخيرې را وتلی وو.

ده پخوا فکر کاوه پڻير بايد تل تر تله همدلته وي او دا ڇي بدلون ښه نه وي. مگر اوس ورته څرگنده سوه بدلون په طبيعي ډول منځ ته راځي، که يې څوک تمه لري او کنه.

بدلون يوازې هغه وخت حيرانوونکی وي ڇي کله يې څوک تمه نه لري.

ڇي کله هام وپوهېدی نور يې باور بدلون کړی وو، نو دمه يې وکړه او پر دېوال يې لاندې جمله وليکله:

زور باور دي تازه پڻيرو ته نه سي رسولاى.

زما پښير چا يووړل؟ كيسه

ده لا تر اوسه څه موندلي نه ول، مگر په پېچومي کي په گرځېدو يې په هغه څه کي فکر کاوه چي له دغه تجربو يې زده کړل. هام ورو ورو پوهېدی نوي باور يې په فکر او کړو کي بدلون راوستی وو. اوس د پخوا په څېر نه وو.

دی پوه سو که باور بدلون وکړي، نو هغه چاري هم بدلون کوي چي سرته يې رسوو. ستا باور به دا وي چي بدلون به زيان در واړوي، يا دا چي تازه پښير موندل به دي مرسته وکړي ترڅو بدلون ومومي او را پورته سي.

هر څه ستا په باور اړه لري.

پر دېوال يې لاندي خبره وليکله:

که باور ولرې تازه پښير موندلای سي، د ژوندانه چاري

دي خپله بدلون مومي.

هام پوه سو که له بدلون سره يې هر څومره ژر ځان بدل کړی او تشه ذخيړه پرې ايښې وای، هغومره به يې حالات اوس ښه وای. اوس به يې ځان له جسمي او روحي لحاظه قوي احساسولای او د تازه پښير موندلو له ننگوني سره به په ډېر قوت مخته تلای. چي رښتيا سي، که د بدلون راتلو تمه يې درلودای نو اوس به يې مخکي لا نور پښير موندلي وای، تر دې چي وخت يې ضايع کړ او

له هغه بدلون منلو يې انڪار ڪاوه ڇي رامنڃ ته سوڀ وو.
دي يو ځل بيا په خيالاتو ڪي ڊوب سو: گوري د پڻير د ٽوٽو منڃ
ڪي ناست دي او خوري يې. يو ځل بيا د پڇومي هغه کونجونو ته
ولاڙ ڇي ورته مالوم ول. څه ناڅه پڻير يې وموندل او ويې خوږل. په
دي سره يې يو ځل بيا جسمي قوت او پر ځان باور زيات سو.
ده د څو شهبو له پاره خپل تڀر وخت ته فڪر وکړ. په دي خوشحاله
سو ڇي پر دډوالونو يې خبري ليکلي وي. په دي سره به هيم، ڪه
يې له تشي ذخيري ڪله هم د وتو اراده ڪرې واي، سمه لاره
موندلې واي. دا ځل يې پر دډوال هغه خبره وليکله ڇي په سفر
ڪي به يې ڊڀر ڪله په هڪله فڪر ڪاوه:

مخڪي له مخڪي په ځان ڪي لڙ لڙ بدلون راوستل دي

مرسته ڪوي ترڅو له هغه لوي بدلون سره ځان عيار

ڪرې ڇي راتل يې حتمي وي.

اوس نو هام له تڀر وخته راوتلي وو او ورو ورو له موجوده حالت سره
عيار ڀدي.

ده په پڇومي ڪي گرڻڀدل همدا سي جاري وساتل، ترڅو ڇي پر
يوه کونج ورتاو سو او په څلورمه ذخيره ڪي يې تازه پڻير وموندل.
ڇي ڪله ورتا داخل سو، نو ڊڀر حيران سو. دومره زيات پڻير يې

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

وموندل چې په خپل ټول ژوند يې ليدلي نه ول. د پڼير ځيني ډولونه ده ته بيخي نوي ول، مخکي يې نه ليدلي نه خوړلي ول. خو شېبې حيران ولاړ وو. باور يې نه کېدی چې دا دي رښتيا وي، تر څو چې پخواني ملگري سنيف او سپرک يې وليدل.

سنيف په سر بنورولو او سپرک په پنجه پورته کولو ورته ښه راغلاست وويلی. د دوی دوو له پرېسېدلو خېټو ښکارېدل چې دلته له ډېره وخته ول.

هام له دوی سره تر جوړ پخیر ويلو وروسته د هغه ډول پڼير څخه په ډېره چټکۍ ټوټې جلا کړې چې د ده ډېر خوښېدل. بوټونه يې له پښو وايستل، تنی يې سره غوټه کړلې او په غاړه کي واچول ترڅو د اړتيا پر وخت ورته ژر لاسرسی ولري.

سنيف او سپرک په زوره وځنډل. د هام د دغه کار ستاينه يې وکړه. هام نوي پڼير ته پورته سو. خو ټوټې يې هلته پورته وخوړلې، يوه ټوټه يې را کښته راکړه او له دوی دوو له ټوټو سره يې "د بدلون پر نام" وجنگوله او ويې خوړه.

هام تر پڼير خوړولو وروسته چورت يووړ چې څومره ډېر څه يې زده کړي ول. دی پوه سو هلته په تشه ذخيره کي پاتېدل هغه پڼير ته کښېنستل ول چې نور نه ول.

بيا يې وځنډل او هغه وخت ور ياد سو چې په تشه ذخيره کي يې

خپله پر ځان خندلي ول. همدا هغه وخت وو چي په سفر يې پيل وکړ. دی پوه سو پر خپل حماقت خندل د بدلېدو تر ټولو چټکه طريقه وي. له دې وروسته څوک پر پخواني حال نه پاتېږي.

همدا راز پوه سو له خپلو ملگرو، سنيف او سپرک څخه يې، ډېر لوی سبق زده کړی وو.

سنيف او سپرک ډېر ساده ژوند کاوه. هر موضوع يې تر وروستي حده نه تحليلوله. چي کله حالات بدل سول او پښير خلاص سول، دوی هم بدلون وکړ او په نور پښير موندلو پسې سول. هام له ځان سره وويل د دوی دغه سبق به هيڅکله نه هېروي.

هام هم د نورو سړيو په څېر له خپل دماغ څخه کار واخيستی: ځان يې په راتلونکي کي مثبت تصور کړ. پر خپل تېر وخت يې فکر وکړ، له غلطيو يې زده کړه وکړه او راتلونکي ته يې پلان جوړ کړ. دی پوهېدی له بدلون سره وړاندي تلل يې زده کولای سواي. د دې تر څنگ په لاندي خبرو پوه سو:

ساده ژوند کوه. بدلون منونکی اوسه. له حالاتو سره ژر بدلېږه. په دماغ کي د بېرې افکارو ته ځای مه ورکوه. اړتيا يې نسته ساده موضوعات ځان ته پېچلي وگرځوي.

ته کولای سې د بدلون د نښو په ليدو بدلېدو ته چمتووالی ونيسې. پوه سو له بدلون سره يې ځان بايد ژر عيار کړی وای، ځکه پر وخت

زما پڼير چا يووړل؟ كيسه

ځان نه عيارول باعث د دې گرځي چي څوك بيا هيڅكله له نوي حالت سره ځان عيار نه كړاي سي.

هغه څه زموږ په دننه كي وي چي د بدلېدو مخه مو نيسي، او چي تر څو مو بدلون كړي نه وي هيڅ هم ښه حالت ته نه راځي.

هر وخت نور پڼير وي، كه څه هم په لومړيو كي نه ښكاري. او دغه پڼير ته يوازې هغه وخت رسېږي چي كله پر خپله بېره غالب سي.

ځيني وخت بايد د بېري قدر وسي، ځكه دا څوك له حقيقي خطره ساتي. مگر ده ته مالومه سوه ډېر كله يې بېره غير منطقي وه او د

بدلېدو خنډ يې گرځېده.

بدلون ده ته په لومړيو كي ښه نه ايسېدى. مگر وروسته ورته څرگنده سوه دا په بدله جامه كي رحمت وو او په پايله كي يې تر

پخوا ښه پڼير پيدا كړل.

پر ځان يې باور زيات سو.

پر خپلو تجربو تر زيات فكر كولو وروسته يې هيم په ياد سو. چورت يووړ چي ايا هيم به هغه ليكني لوستي وي چي ده پر دېوالونو

ليكلي وي؟

ايا هيم به د تشي ذخيرې پرې ښودلو پرېكړه كړې وي؟

ايا له ذخيرې به راوتلى او پېچومي كي گرځېدلى وي؟

او كه هيم به تر اوسه همالته وي او نه غواړي له بدلون سره ځان

عيار كړي؟

هام پرېكړه وكړه يو ځل بيا دريمې ذخيرې ته ولاړ سي او وگوري ايا هيم پيدا كولاى سي؟ ده تمه درلوده هغه به له ځان سره دغه نوي ذخيرې ته راولي. اوس نو له ده سره ثبوتونه ول چي بل ځاى يې د پښير شته والى ثابت كړى وای. مگر شكمن وو چي هيم به د ده وړانديز منلى وای؟

هيم بايد څه نا څه خطر پر غاړه اخيستی وای، پر خپله بېره غالب سوى وای. اوس نو له ده سره داسي څوك نه ول چي مرسته يې كړې وای، يا بدلېدو ته يې هڅولى وای. د بدلېدو گټه يې بايد خپله په يو ډول نه يو ډول تجربه كړې وای.

هام پوهېدى كه هيم محضې پر دېوال د ده ليكنې لوستي وای، نو تر ده يې ځان رسولاى سواى.

څو شېبې وروسته ولاړ سو او د څلورمې ذخيرې تر ټولو پر لوى دېوال يې د هغه څه خلاصه وليكله چي ده زده كړي ول. له ليكنې سره يې د پښير ټوټې لوى انځور هم رسم كړ:

بدلون راځي. پښير هر ځاى خلاصېږي.

بدلون ته چمتو اوسه. له حالاتو سره سم ځان بدلوه.

بدلون ته متوجه اوسه. پښير په وار وار بويوه ترڅو وپوهېږي كله زړېږي. له بدلون سره ځان ژر عياروه. چي څومره ژر زاړه پښير پرېږدې هغومره

زما پڻير ڇا يوورل؟ کيسه

ڙر به تازه پڻير پيدا ڪوڀ.

د پڻير له ڄاي بدلبڊو سره ڄان بدلوه.

له بدلون څخه خوند اخله. په تازه پڻير پسي په گرځېدو کي له نوو

ڄايونو خوند اخله. له تازه پڻيرو خوند اخله.

پڻير پر يوه ڄاي نه پاتېږي. چمتو اوسه ترڅو ڙر بدلون وکړي او هر ځل

له بدلبڊو خوند واخلي.

هام پوهېدی د پخوا په پرتله يې ډېر بدلون کړی وو. نه يې غوښتل

د هغه وخت په څېر بې غوره پاته سي. هره ورځ به يې پڻيرو ته

کتل. مالومول به يې چي څومره کمږي. تر خپله وسه يې هڅه

کوله او نه يې غوښتل يو ځل بيا داسي بدلون ته حيران سي چي

هيڅ تمه يې نه کېږي.

په داسي حال کي چي هام ډېر پڻير درلودل، مگر بيا به هم په

پېچومي کي گرځېدی ترڅو نوي ڄايونه ولټوي، پڻير ومومي او له

حالاتو خبر اوسي.

وروسته يوه ورځ ده په پېچومي کي ږغ واورېدی. ږغ داسي وو لکه

څوک چي را روان وي. د هام هيلي بيا تازه سوې. لاسونه يې د

اسمان لور ته لپه کړل او دعا يې وکړه چي خدای وکړي بالاخره

ملگري يې دا وړتيا موندلې وي چي له بدلون سره ځان بدل کړي

او له تازه پڻيرو خوند واخلي. پای

مباحثه

هغه ورځ ناوخته

مايکل چي کله کيسه پای ته ورسوله، نو د کوټې شاوخوا ته يې وکتل او ويې ليدل پخوانيو ټولگيو الو يې ورته خندل. ځينو يې له ده مننه وکړه او ورته ويې ويل چي له دغه کيسې يې لوی پند اخيستی وو.

نيتن له ملگرو پوښتنه وکړه، "په دې اړه څه فکر کوئ چي وروسته را غونډ سو او پر دغه کيسه بحث وکړو؟"

د زياترو دغه نظر خوښ سو. پرېکړه يې وکړه چي تر مابنامنی مخکي به را ټولېږي.

هغه مابنام يې، چي څنگه د هوټل په برنده کي را غونډ سول، په دې هکله پر يو بل ټوکي کولې چي په خپلو "پنږو" پسې ول او په "پېچومي" کي گرځېدل.

انجيلا په ټوکيز انداز وويل، "ښه، نو ستاسې رول په کيسه کي د

زما پڼير چا يووړل؟

٤٠

چا وو؟ د سنيف، سپرک، هام، که هيم؟“

کارلوس وويل، ”ښه، ماخيگر مي په دې هکله فکر کاوه. زما ياد دي يو ځل د ورزشي توکو په سوداگرۍ کې له بدلون سره مخ سوم.

”سنيف نه وم، ځکه ده ته بدلون ژر مالومېدی او لوري يې ټاکي. او سپرک هم نه وم، ځکه ژر مي لاس په کار نه پوري کاوه.

”زه لکه هيم داسي وم. غوښتل مي پر يوه حالت پاته سم. رښتيا خو دا دي چې ما نه غوښتل له بدلون سره مخ سم. بيخي د بدلون حصول مي هم ښه نه ايسېدل.“

مايکل، چې فکر يې کاوه له هغه وخت ډېره موده نه کېده چې د کارلوس نږدې ملگرې وويل، له ده پوښتنه وکړه، ”دا ته د څه په اړه پږغېږې؟“

کارلوس ځواب ورکړ، ”يو وخت په کار کې له داسي بدلون سره مخ سوم چې ما يې هيڅ تمه نه درلوده“

مايکل په خندا کې بيا پوښتنه ځني وکړه، ”له دندي يې وشړلې؟“

”ښه، په لنډو کې به درته ووايم چې ما نه غوښتل بهر په تازه پڼير پسې وگورم. ما فکر کاوه دلایل مي درلودل ولي بايد بدلون رامنځ ته سوی نه وای. نو هغه وخت ډېر خواشینی وم.“

يو شمېر پخوانيو ټولگيوالو، چې په لومړيو کې چوپ ول، په خبرو

پیل وکړ.

په لومړيو کي فرانک وويل، "هيم ما ته خپل يو ملگري را يادوي. د ده د پيارتمنت پر تړلو وو، مگر نه يې غوښتل دا وويني. د ده تر لاس لاندي کسان يې بدلول. مور ټولو هڅه وکړه ده ته قناعت ورکړو چي په کمپني کي يې په دې سره هغه چا له پاره فرصتونه ډېر ول چي غوښتل منونکي اوسي، مگر ده فکر نه کاوه بايد بدلون ومومي. دی يوازنی هغه کس وو چي د پيارتمنت تړلو ته حيران وو. اوس هم ورته له بدلون سره ځان عيارول ستونزمن وي."

جسيکا وويل، "ما هم فکر نه کاوه بايد له داسي څه سره مخ سم، زما د 'پنيرو' ځای شو ځله بدل سوی دی، په تېره بيا په شخصي ژوند کي."

له نيتن پرته نور ټولو وخنډل.

نيتن وويل، "بنايي اصلي خبره همدا وي."

"له بدلون سره هر څوک مخ کېږي."

ده زياته کړه، "کاش زما کورنۍ مخکي د پنيرو کيسه اورېدلې وای.

له بده مرغه، مور نه غوښتل په سوداگري کي له بدلون سره مخ

سو، او اوس ډېر ناوخته دی- اړيو خپل زياتره دوکانونه وټرو."

د نيتن دغه خبري د گروپ زياتره کسان حيران کړل، ځکه دوی

فکر کاوه د نيتن سوداگري له خطرې په امان وه، دی يې ډېر بختور

باله.

”نو څه پېښې سول؟“ جسيکا غوښتل وپوهېږي.

”چې کله په ښار کې يو لوی دوکان پرانيستل سو، قيمتونه يې تپت ول او موږ ورسره سيالي ونه سواي کولای. زموږ ټول مشتريان يې جلب کړل.“

”زه اوس پوه سوم موږ د دې پر ځای چې سنيف او سپرک وای د هيم رول مو ولوبوی. موږ پر ځای پاته سوو او بدلون مو ونه کړ. غوښتل مو هغه څه صرف نظر وگرځوو چې پېښېدونکي ول او اوس دا دې په ستونزه کې يو. که مو دا کيسه هغه وخت اورېدلې وای، نو له هام به مو ډېر څه زده کړي وای—ځکه نه مو پر ځانونو خندل او نه مو د سوداگرۍ طريقه بدلوله.“

لورا، چې اوس مهال ښه بريالۍ سوداگره وه، تر اوسه غوږ نيولی وو، وروسته يې وويل، ”ما هم د کيسې په هکله ماڅيگر فکر وکړ. زه هام وم، ځکه ځان ته مي کتل ترڅو پوهېدلې وای کوم کارونه مي ناسم ول، پر ځان مي خندل او بدلون مي کاوه.“

دې وويل، ”زه غواړم پوه شم په تاسي کې څوک له بدلون څخه بېرېږي؟“ چا ځواب ور نه کړ. نو بيا يې وويل، ”فقط لاس پورته کړئ.“

يوازي يو لاس پورته سو. دې وويل، ”ها، ښکاري يو صادقه سپری مو

مباحثه

په گروپ کي پيدا کړ. ښه، ښايي دوهم سوال مو خوښ سي. څوک فکر کوي نور خلک له بدلون څخه بېرېري؟“ ټولو لاسونه پورته کړل. وروسته ټول په خندا سول.

”له دې څخه څه پيغام اخلي؟“

”د انکار،“ نيتن ځواب ورکړ.

مايکل ور غبرگه کړه، ”بالکل، ځيني وختونه بيخي خبر نه يو بېرېرو. زه خپله همداسي وم. چي کله مي دا کيسه لومړی ځل واورېده، نو دا سوال مي خوښ سو چي ’که نه بېرېدای څه دي کول؟“

تر دې وروسته جسيکا ور زياته کړه، ”ما له دا کيسې زده کړل بدلون هر ځای راځي او زه به پوره هڅه کوم ترڅو ځان ژر ورسره عيار کم.“

”زما ياد دي يو وخت مو کمپنی انسايکلويپيډيا تر شل په زياتو کتابونو کي ځای پر ځای کوله او بازار ته مو عرضه کوله، مگر يوه سپري راته وويل دا به ښه وای چي ټوله انسايکلويپيډيا مو په ميموري فلش کي ځای پر ځای کړې او په ډېر تېت قيمت مو عرضه کړې وای. په دې سره به توليدي پروسې هم کم لگښت کولای او زياتو خلکو به يې د رانيولو وړتيا هم درلودای. مگر مور ټولو د ده د وړانديز مخالفت وکړ.“

دوی دې ته متوجه نه ول چې باید له حالاتو سره سم یې بدلون کړی وای.

نیتن وویل، "نو تاسي فکر کاوه زاړه پښير مو یوازني پښير ول." "هو، او غوښتل مو همدغه پښيرو ته پاته سو.

"نو چې کله مي فکر وکړ موږ له څه سره مخ سوو، نو پوه سوم 'پښير' بل چا وږي نه ول بلکي دوی ژوند درلود او هيڅکله پر يوه ځای نه پاتېدل.

"په هر صورت، موږ بدلون ونه کړ. مگر سيال مو بدلون وکړ او زموږ د پلورني کچه صفر ته را ټيټه سوه. موږ اوس په ډېر سخت حالت کي قرار لرو. اوس بيا په توليدي برخه کي يو بل تخنيکي بدلون را روان دی او هيڅوک نه غواړي ورسره مخ سي. فکر کوم ژر به مي دنده له لاسه ووځي."

کارلوس وویل، "دا د پېچومي وخت دی." د جسيکا په شمول ټولو وخنډل.

کارلوس جسيکا ته مخ واپراوه او ورته ويې ويل، "دا هم ښه ده چې پر ځان خندلای سي."

فرانک وویل، "ما له کيسې همدا زده کړل. ما هر څه ډېر جدي نيول. زما فکر وو چې کله هام پر ځان او خپلو ناسمو کارونو وخنډل نو څنگه يې بالاخره بدلون وکړ."

مباحثه

۴۵

انجیلا پوښتنه وکړه، "فکر کوی هیږم به کله هم بدلون کړی او پښیر موندلی وي؟"

ایلیږم وویل، "زه خو فکر کوم بدلون به یې کړی وي."

کورې وویل، "مگر زه فکر نه کوم. ځینې خلک بدلون نه کوي او قیمت یې پرې کوي. ما په طبابت کې داسې خلک لیدلي دي. دوی 'پښیر' د ځان حق گڼي. او که یې له لاسه ووځي نو ځانونه قرباني ورته ښکاري او نور ملامتوي. دوی له صحي لحاظه تر هغه چا ورو ورو کمزوره کېږي چې له بدلون سره بدلېږي."

وروسته نیتن کرار وویل، داسې لکه له ځان سره چې رغېدی، "موږ باید وپوهېږو څه پرېږدو او په دې هم پوه سو څه ته ولاړ سو." خو شېبې ټول چوپ ول.

نیتن ادامه ورکړه، "زه باید دا ومنم چې ما لیدل د هیواد په شاوخوا کې زموږ غوندي سوداگر له څه سره مخ ول، مگر ما هیله درلوده موږ به اغېزمن نه کړي. فکر کوم بدلون راوستل به دې تر دې ډېر غوره وي چې څوک له بدلون سره مخالفت وښيي یا ورسره ځان عیار کړي. فکر کوم موږ باید د پښیرو ځای خپله بدل کړو."

فرانک وویل، "ستا مطلب څه دی؟"

نیتن ځواب ورکړ، "اوس خو ښکاره ده نه کېږي، مگر که هغه وخت مو خپل ټول زاړه دوکانونه پلورلي او یو عصري لوی دوکان جوړ

کڙي وای نو څومره به ښه وای. اوس به مو د سيالانو سيالي کولای
سواي.“

لورا وويل، ”ښايي په داغه خاطر هام پر دېوال ليکلي ول چي ‘ له
بدلون څخه خوند اخله. په تازه پڻير پسي په گرځېدو کي له نوو
ځايونو خوند اخله.“

فرانک وويل، ”زه فکر کوم ځيني شيان بايد بدلون ونه مومي. مثلاً،
زه غواړم خپل پخواني ارزښتونه وساتم. مگر پوهېږم که په لومړيو
کي په ‘تازه پڻير‘ پسې سوي وای ډېر به ښه وای.“

ريچارډ، چي څه نا څه شکمن وو، وويل، ”ښه، مايکله، دا ښه کيسه
وه. مگر د دې له پنده دي په کمپني کي استفاده څنگه وکړه؟“

په دوی کي هيڅوک تر اوسه په دې نه پوهېدل، مگر ريچارډ اوس
مهال ځيني تغيرات تجربه کول. په دې وروستيو کي له مېرمني
بېل سوي وو، مجبور وو چي د کار کولو او ماشومانو روزلو تر منځ
يې انډول منځ ته راوړي وای.

مايکل ځواب ورکړ، ”ښه، فکر کوم زما دنده د ورځنيو ستونزو حلولو
ول او دې ته مي هم کتل چي کوم لوري ته روان وم.

”څلورويشت ساعته په کار کولو او ستونزو حلولو بوخت وم. اسانه
نه ول. هيڅ تفريح مي نه درلوده.“

لورا وويل، ”ښه نو هغه وخت په ستونزو حلولو بوخت وې چي کله

مباحثه

دي د کمپنی مشري هم په غاړه وه. ”مايکل وويل، ”دقیقاً، بيا چي کله ما دغه ’زما پنیرو چا يووړل؟‘ کیسه واورېده، نو پوه سوم زما دنده د هغه ’تازه پنیرو‘ انځور جوړول ول چي مور ټولو غوښتل تعقیب یې کړو، په دې سره به مو په ژوند او کار دواړو کي له بدلون څخه خوند اخیستی او بریا ته رسېدلي وای.“

نیتن پوښتنه وکړه، ”په کار کي دي څه وکړل؟“ ”ښه، چي کله ما په کمپنی کي له خپلو کارمندانو پوښتنه وکړه هر یوه د چا رول لوبوه، نو ومي لیدل په سازمان کي مو څلور واړه کرکټرونه موجود ول. زه وپوهېدم له سنیف، سپرک، هیم او هام ټولو سره باید بېل چلن سوی وای.“

”هغه کارمندانو چي د سنیف رول یې لوبوه په مارکېټ کي بدلون ژر احساسولای سواي، نو دوی به زموږ سره د سازمان د لېږلید په نوي کولو کي مرسته کوله. دوی به موږ ته ویل چي د مشتریانو د علاقې وړ اجناسو تولیدولو او خدماتو په عرضه کولو به مو څومره گټه کړې وای. دوی له خپلو دغه نوو دندو سره علاقه ښوده او ویل به یې چي په داسي ځای کي کار کول خوند ورکاوه چي بدلون پکي ژر احساسېدی او ځانونه ورسره ژر عیارېدل.“

”د سپرک رول لوبوونکو کارمندانو کار کول خوښېدل، نو دوی به

مو هڅول ترڅو له نوي لېرليد سره سم لاس په کار سي. پر دوی باید نظارت سوای وای ترڅو ډاډ حاصل سوای وای هسي نه غلط لوري ته روان ول.

”وروسته مو دوی ځکه په جاييزو نازول چي مور به يې ’تازه پنیږ‘ ته رسولو. دوی ته په داسي کمپنی کي کار کول خوند ورکاوه چي کړنو او پایلو ته پکښي ارزښت ورکول کېدی. انجیلا پوښتنه ځني وکړه، ”او هغه خلکو څه کول چي د هیم او هام رول يې لوبوه؟“

مایکل ورته وویل، ”له بده مرغه، د هیم رول لوبوونکي هغه څوک ول چي زموږ وړاندي تگ به يې ورو کاوه. دوی ته پر ثابت حالت پاتېدل ښه ایسېدل یا هم له بدلون څخه ډارېدل.

”له دوی څخه ځيني هغه وخت بدلون ته چمتو سول چي کله يې زموږ لېرليد ولیدی او پوه سول بدلېدل مو په گټه ول.

”دوی غوښتل په خوندي ځای کي کار وکړي، نو بدلون دوی ته داسي ښکارېدی چي حتماً به له سره مل وي. مگر چي کله وپوهېدل لوی خطر په نه بدلېدو کي وي، نو ځينو يې بدلون ته چمتووالی وښود او مثبت ثابت سول. د سازمان د لېرليد په مرسته مو د هیم رول لوبوونکي د هام رول لوبوونکي وگرځول.“

فرانک غوښتل په نور څه هم وپوهېږي، نو يې وپوښتل، ”نو له هغه

مباحثه

کارمندانو سره مو څه وکړل چي بدلون ته چمتو نه سول؟“
مايکل په خواشینی ځواب ورکړ، ”هغوی مو رخصت کړل.
”مور غوښتل خپل ټول کارمندان له ځان سره ولرو، مگر پوهېدو که
مو ژر بدلون کړی نه وای بنایي له ډېرو ستونزو سره مخ سوي
وای.“

وروسته یې وویل، ”ښه خبره دا ده چي کله د هام رول لوبوونکي په
لومړیو کي زړه نازړه ول، بیا هم غوښتل یې نوي څه زده کړي،
کارونه په بېل ډول وکړي. دوی پر ښه وخت بدلون ته چمتو سول
او زموږ سره یې بریا ته په رسېدو کي مرسته وکړه.

”په دوی کي د بدلون تمه پیدا سوه او ورته سترگي په لاره ول. دا
چي دوی له انساني طبیعت سره آشنا ول، نو زموږ سره یې د هغه
’تازه پنیرو‘ په حقیقي لېرلید جوړولو کي مرسته وکړه چي هر چا ته
یې عملاً مثبت روحیه ورکوله.

”دوی مور ته وویل غوښتل یې په داسي سازمان کي کار وکړي
چي خلکو ته یې باور بخښه او مواد یې ورته چمتو کول ترڅو بدلون
ومومي. او زموږ سره یې مرسته وکړه ترڅو په ښه خوش طبعی مو
’تازه پنیرو‘ لټولي وای.“

ریچارد پوښتنه وکړه، ”تاسي دا ټول له یوې لنډي کیسې زده
کړل؟“

د مایکل پر خپره مسکا خپره سوه، ویې ویل، "زموږ د پرمختګ اساس کیسه نه وه، بلکې په مختلف ډول چاري سرته رسول ول چي له کیسې موزده کړي ول."

انجیلا د ده د خبرې په تائید وویل، "زه هیڅ غوندي یم، نو په کیسه کې تر ټولو خوندوره برخه راته دا وه چې هام پر خپل ځان وخنډل او په دماغ یې داسې انځور جوړ کړ چې ده احساسول کوم ځای ناست دی او تازه پنیږ خوري. په دې سره ده ته په پېچومي کې گرځېدل بهروونکي نه ول او خوند یې ځني اخیستی. او بالاخره تازه پنیږ یې وموندل. ځکه خو زه هم غواړم ډېر کله همداسې وکړم."

فرانک د ټوکي په ډول وویل، "بڼه نو هیڅ هم د بدلون گټه درک کولای سي."

کارلوس په خندا سو، "لکه پر ثابت حال د پاتېدو گټه."

انجیلا زیاته کړه، "یا د عایدو لوړېدو گټه."

ریچارډ، چې تر دا مهاله یې تندي تریو نیولی وو، وویل، "زما مدیره څه موده کېږي راته وایي کمپنی مو بدلون ته اړتیا لري. فکر کوم بدلون ته اړتیا لرو، مگر نه مي غوښتل په اړه یې واوړم. داسې راته ښکاري لکه هیڅکله چې نه پوهېدم 'تازه پنیږ' څه ول او موږ یې کوم لوري ته بېولو. یا دا چې ما له دې څنگه گټه کولای سواي."

مباحثه

۵۱

اوس يې نو پر خېره لږ د مسکا سيوری وغوړېدی او ويې ويل، "بايد د تازه پنير انځورولو او ترې خوند اخيستلو نظر ومنم. په دې سره څوک بېره مغلوبولای سي. او چي کله وينې په هر څه کي څنگه مثبت بدلون راځي، نو له بدلون راوستو سره دي علاقه ډېرېږي. "بنايي له دې څخه په خپل شخصي ژوند کي هم استفاده وکولای سم. زما ماشومان فکر کوي بايد هيڅ شی يې په ژوند کي بدلون ونه مومي. داسي راته ښکاري چي د هيم رول لوبوي. محضي کوچني بدلون ته هم قهرېږي. دوی بنايي بېرېږي هسي نه په راتلونکي کي له څه سره مخ سي. بنايي ما هيڅکله دوی ته 'تازه پنير' انځور کړي نه وي. او دا ځکه بنايي ما تر اوسه خپله هم نه ليدل."

څو شېبې چوپتيا خپره سوه. هر يوه د خپل ژوند په هکله فکر کاوه.

جسيکا په چوپتيا ماتولو وويل، "ښه، تاسي زياترو د کار، دندو او کمپنيو يادونه وکړه، مگر ما په کيسه اورېدلو همدا راز د شخصي ژوند په هکله فکر وکړ. فکر کوم اوس زما اړيکي 'زړه پنير' دي او مخ پر خرابېدو دي."

کوري د دې د خبري په تائيد په زوره وخنډل او ويې ويل، "زه هم ستا غوندي يم. زه هم بايد نوي اړيکي جوړي کړم."

انجيلا په خواب کي ورته وويل، "بنايي 'زاړه پنير' زور چلن اوسي. ممکن اړتيا دې ته وي چي بايد د بد چلن مخه ونيوله سي چي د اړيکو زيانمنېدو سبب گرځي."

کوري وويل، "ښه نقطه! 'پنير' کېدای سي له زاړه کس سره نوې اړيکه اوسي."

ريچارډ وويل، "زه هم فکر کوم په دغه خبره کي تر هغه ډېر څه سته چي ما يې فکر کاوه. زما هم دا نظر خوښ سو. چلن بدلول به تر دې غوره وي چي څوک اړيکه له منځه يو سي. يو ډول چلن کول مو همېشه ورته پايلو ته رسوي."

"او په کار کي هم، د دې پر ځای چي په دنده کي مو بدلون راسي، بايد د کار کولو طريقه مو بدله کړو. که مي داسي کړي وای، نو بنايي اوس مي ښه مقام درلودای."

تر ده وروسته بيکي، چي اوس مهال په بل ښار کي اوسېده او د پخوانيو ملگرو ليدو ته راغلي وه، وويل، "کيسې او ستاسي هر يوه نظر ته په کتو ما بايد پر ځان خندلي وای. زه هم هيم غوندي وم، له بدلون څخه سخت بېرېدم. په دې نه پوهېدم چي نور خلک هم زما په څېر له بدلون څخه بېرېري. بېرېرم هسي نه دغه بېري مي ماشومانو ته هم سرايت کړی وي."

"مگر اوس فکر کوم بدلون څوک نوي او غوره پايلي ته رسولای سي."

مباحثه

”زما په ياد دي چي کله مي زوی د ښوونځي په وروستي ټولگي کي وو، نو خاوند مي بل ښار ته تبديل سو او مور بايد همالته تللي وای، مگر زوی مي خواشینی ځکه وو چي بايد خپل ملگري يې پرې ايښي وای. دی په لامبو وهنه کي د خپل ښوونځي اتل وو او په هغه نوي ښار کي د لامبو وهلو لوبډله نه وه. نو دی مور ته هم په قهر وو چي ولي مو بل ښار بېوی.

”مگر نوي ښار ویرمونت ته په تلو د ده د هغه ځای له هسکو غرونو سره مينه پيدا سوه، سكي لوبه يې شروع کړه، د پوهنځي د سكي لوبډلې ته يې لاره پيدا کړه او اوس په کلوراډو کي ښه ژوند لري.

”که مو دغه د پنير کيسه هغه مهال اوربډلې وای، نو ټوله کورنۍ به مو له فشاره ژغورل سوې وای.“

جسيکا وويل، ”زه چي کور ته ولاړه سم دغه کيسه خپلې کورنۍ ته اوروم. زه به له خپلو ماشومانو پوښتنه وکړم چي زما رول په کيسه کي د چا دی او دوی د چا رولونه لوبوي. مور به په دې اړه خبري وکړو چي ’زړه پنير‘ مو څه دي او ’تازه پنير‘ مو څه دي.“

ريچارډ وويل، ”دا ډېر ښه نظر دی.“

وروسته فرانک زياته کړه، ”فکر کوم زه به هام غوندي سم، تازه پنير به لتوم او خوند به ترې اخلم. او زه به دا کيسه خپلو هغه ملگرو ته هم واوروم چي له پوځ څخه له بېلېدو او بدلېدو بېرېږي. پر دغه

موضوع کېدای سې مور ښه خوندور بحث ولرو.

مایکل وویل، "ښه، په همدې ډول مور په خپله سوداګري کې سمون راوستی. مور په دې اړه ډېر بحثونه کړي دي او نظرونه مو شریک کړي دي چې څنگه کولای سو د کیسې له مفهوم څخه عملي کار واخلو. په دې هکله رغېدلو مور ته خوند راکاوه. کیسه یې خوندوره وي. همداسې ډېره اغېزمنه هم وه، زموږ په کمپنۍ کې یې ډېري ژوري رینې ونیولې."

نیتن پوښتنه ځنې وکړه، "له 'ژوري' څخه دي هدف څه دي؟" "چې څومره مور په بدلون راوستو کې وړاندي تلو، هغومره مو ډېر خلک لیدل د ځواک له نشتون سره مخ ول. دوی بېرېدل له پورته خوا تپل سوی بدلون به یې له څنگه پایلي سره مخ کړي. ځکه یې د بدلون مخالفت کاوه."

"په لنډو کې، د تپل سوي بدلون مخالفت کېږي."

"مگر چې کله د سازمان له غړو سره د پنیڙ کیسه شریکه سوه، نو له دوی سره یې د نظر زاویې په بدلولو کې مرسته وکړه: نور مور بدلون ته د پخوا په سترګه نه کتل. نږدې هر یو یې دې ته اړ کړ چې پر ځان وځاندي، خپل بې ځایه بېرېدلو ته یې حیران سې او بدلون راوستلو ته یې وهڅول."

"اوس ارمان یوازې دا کوم چې کاش دا کیسه مي مخکې اورېدلې وای."

کارلوس پوښتنه ځني وکړه، "هغه ولي؟"

"ځکه هغه وخت ډېر ناوخته سوی وو چې کله مور د بدلون په هکله نظرونه شریکول پیل کړل. ما مخکي هم یادونه وکړه چې زموږ ځیني کامندان او ښه ملگري تللي ول. زموږ ټولو له پاره دا ډېر سخت ول. مگر هغه چې پاته سول او له هغه هم ډېرو کسانو چې تللي ول مور ته وویل دغه کیسې اورېدلو یې په ژوند کې بدلون راوستی وو: نور یې بدلون ته د پخوا په سترگه نه کتل او بالاخره وړتیا یې موندلې وه ترڅو ښه مبارزه وکړي.

"هغه کسانو چې باید نوې دنده یې پیدا کړې وای وویل په لومړیو کې ورته ډېره سخته وه مگر کیسه اورېدلو یې ډېره مرسته کړې وه."

انجیلا پوښتنه وکړه، "ډېره مرسته یې څه وکړه؟"

مایکل ځواب ورکړ، "چې کله دوی پر خپله بېره غالب سول، نو وپوهېدل 'تازه پښیر' ول او فقط باید پلټلي یې وای.

"د دوی په وینا چې ځانونه یې مثبت انځور کړي ول: داسې تصور به یې کاوه چې گویا ښه دنده لري او په ډېر ښه ډول یې مخته وړي. په دې سره دوی ښه احساس کاوه او تر ډېره یې د نوو دندو په پیدا کولو کې مرسته کړې وه. ځینو یې ډېري ښه دندې پیدا کړې وې."

دا ځل لورا پوښتنه ځني وکړه، "او هغه خلک څنگه سول چې

ستاسي سره په کمپنۍ کې پاته سول؟“

مايکل ځواب ورکړ، ”ښه، د پخوا په څېر سر ټکولو پر ځای به اوس دوی ويل ’پڼير زاړه سوي، راځئ تازه ولټوو.‘ د دوی په فکر او چلن کې بدلون راتلو زموږ د وخت ضايع کېدو مخه نيولې وه او تر ډېره مو فشار کم سوی وو.

”هغه کسانو چې مخکي يې د بدلون مخالفت کاوه، اوس د بدلون په گټه پوهېدلي ول او خپله يې غوښتل بدلون راولي.“

کوري وويل، ”ته څه فکر کوې دوی بدلون ولي وکړ؟“

”دوی ځکه بدلون وکړ چې د ملگرو فشار پر کم سو.“

ده بيا پوښتنه وکړه، ”تا په ډېرو سازمانونو کې دنده اجرا کړې ده،

څه پېښېرې چې کله د لوړ مديريت له خوا د بدلون اعلان وسي؟

کارمندان څه فکر کوي؟ بدلون ښه نظر که بد نظر گڼي؟“

فرانک ځواب ورکړ، ”بد نظر.“

مايکل تائيد کړه، ”هو، همداسي وي.“

”مگر ولي؟“

کارلوس ځواب ورکړ، ”ځکه خلک غواړي هر څه پر خپل حالت پاته

سي او بدلون ته په بده سترگه گوري. چې کله يو کس ووايي

”بدلون ښه نظر نه دی، نور يې ورسره بدرگه کړي.“

مايکل وويل، ”همداسي وي، دوی ښايي ټول هماغسي د يوه کس

مباحثه

په څېر فکر ونه لري، مگر ځکه يې تائيدوي ترڅو پر خپل حال پاته سي. دا د ملگرو د فشار يو ډول وي چي په هر سازمان کي د بدلون مخه نيسي.

بيکي پوښتنه وکړه، "کارمندان مو تر دغه کيسې اورېدلو وروسته څنگه ول؟"

مايکل ځواب ورکړ، "د ملگرو فشار مو له منځه يووړ. هيچا نه غوښتل هيم غوندي واوسي." ټولو وخنډل.

"اوس دوی غوښتل د 'تازه پنيرو' لوری مالوم کړي او په لور يې حرکت وکړي، پر ځای د دې چي هيم غوندي 'زړو پنيرو' ته پاته سوي وای."

نيتن وويل، "ښه نقطه! هيڅوک به زموږ په کمپنی کي ونه غواړي هيم غوندي واوسي. دوی ښايي هر يو بدلون ته چمتو سي. موږ څه موده مخکي هم سره غونډ سوي وو، ولي دي هغه وخت دا کيسه نه کوله؟ زموږ ډېره مرسته به يې کړې وای." مايکل وويل، "هو، مرسته خو کوي."

"بېشکه، که د سازمان-که لوی يا کوچنی سازمان يا هم کورنی وي-غږي کيسه واوري نو ډاډه يم ډېره مرسته به مو وکړي، ځکه سازمان يوازې هغه وخت بدلون مومي چي کله يې په خلکو کي

بدلون راسي.

تر دې وروسته يې خپل وروستی نظر داسي څرگند کړ، "چي کله مور وليدل دا کيسه کار کوي، نو له هغه خلکو سره مو شريکه کړه چي کاروبار مو ورسره وو، ځکه پوهېدو دوی هم له بدلون سره مخ ول. دوی ته به مو ويل چي بنايي مور يې 'تازه پنير' اوسو او را سره په يو ځای کېدو بريا ته ورسېږي. په دې ډول به مو په سوداگري کي نوي ملگري موندل."

جسيکا له دغه مباحثې څخه ډېر څه زده کړي ول، او ور ياد سو سهار وختي بايد له مشتريانو سره اړيکه ونيسي. خپل ساعت ته يې وکتل او ويې ويل، "ښه، زه بايد اوس 'زاړه پنير' پرېږدم او 'تازه پنير' ولټوم."

ټول په خندا سول او يو بل ته يې په مخه ښه ويلو پيل وکړ. زياترو غوښتل بحث همداسي گرم وساتي مگر بايد تللي وای. او چي کله تلل، نو له مايکل څخه يې يو ځل بيا مننه وکړه.

ده وويل، "ډېر خوښ سوم چي زما له لنډي کيسې مو ډېر څه زده کړل او هيله لرم په فرصت موندلو يې نورو ته هم ورسوئ."

د ژباړي پای

۸/۲۰۱۹ اپريل

کندهار-څوارلسمه ناحيه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**